

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 242.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059193840/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdall

Min Læbe er i Kirken stum,
Ubundet dog min Tunge,
Og Dagens Evangelium
Jeg vil for dig udsiunge,
Om Peder, Jacob og om Hans,
Som Herren saae i Himmelglands
Paa Kirke-Biergets Tinde.

Ja Danmark! jeg gientager frit:
Du est Johannes Fylde,
Og hvad der males med dit Kridt
Skal Østens Soel forgyde,
Og hvad sig speiler i dit Rav,
Gienskinne skal fra Soel og Hav
Og dybt fra Fieldets Aarer.

Og Norge! jeg tør sige vist,
At du er Pøtri Fylde,
Du skal forklaret skue Christ,
Og Ham i Støvet hylde;
Men drøm ei stolt, at du er stærk!
Thi Troen kun sit Underværk
I Svaghed kan fuldkomme.

Jeg frygter, ak, jeg frygte maae,
Du mener selv at mægte
I Døden for din Gud at gaae,
Og maae Ham da fornægte;
Dog, naar din Frelser til dig seer,
Da føler du: din Steen er Leer,
Da smelter du i Taarer.

O! kan det hjælpe, Broder fin!
Jeg vil dig rørt advare:
Naar høiest klinger Klokken din,
Da est du meest i Fare;
O! hør mig, Broder! lyd mit Raad!
O! ringeagt ei Svagheds Graad!
Det koster Angers Taarer!

Og, Israæl! du Herrens Præst,
Skal dig med Dan trolove,
Det er den store Pindsefest
I Danmarks Bøgeskove,

Heimda!!

Og atter for en Mose-Stav
Sig dele skal det røde Hav,
Og Pharao omkomme.

Ja, som en Løve unge prud
Skal Rachel Dan opamme,
Og være skal han for sin Gud
En isralitisk Stamme,
Han æde skal af Landets Marv,
Hans Stæder er af Judas Arv,
Ham avled Juda-Løven.

Ja, Dannemark, o, lov din Gud
For Vugge og for Baare!
Og for det stærke Hiertes kud,
Som skues skal ad Aare!
Ja, for det blanke Danne-Skiold,
Hvor Nyaar sig med Fædre-Old
Saa underlig forene.

Og, Jylland med de sære Kaar,
Med Hierterne saa røde,
Med Lyngen, som tvetydig staaer
Paa Grændserne af Grøde!
Da skal den Urkok vist, som gøel
I Dagningen mod Østens Soel,
Sit Morgen-Gai forklare.

Da skal Man see paa Amleths Skiold
Det store Sagn forklaret,
At Gud fra Tydskens Overvold
Dig har ved Dan bevaret,
Ja elsket op i Bøge-Læ
Saa underfuld et Ceder-Træ
Med Bøge-Marv og Blade.

O, Held dig, Sælland! om end da
Du rørt kan ihukomme,
At du alt fordum fik derfra
Din bedste Rosen-Blomme,
At det var Jyllands Hierteblod,
Som flød i Thyra Dannebod,
Din christne Kongemoder!